

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

De filiabus eius. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

piatur pro immunditia luxuriae, sic dicendum quod ex gula causatur materialiter, in quantum scilicet gula ministrat materiam corporalem luxuriae: non autem secundum rationem causae finalis, secundum quam potissimum attenditur origo aliorum vitiorum ex vitijs capitalibus.

Ad secundum dicendum, quod sicut supra * dictum est, cum de inani gloria ageretur, superbia ponitur communis mater omnium peccatorum. Et ideo etiam virtus capitalia ex superbia oriuntur.

Ad tertium dicendum, quod à delectationibus luxuriae præcipue aliqui abstinent propter spem futuræ gloriae, quam desperatio subtrahit. Et ideo causat luxuriam sicut remouens prohibens, non neut per se causa: quod requiri videatur ad virtus capitalia.

ARTIC. V.

Vtrum convenienter dicantur esse filiae luxuriae, cæcitas mentis, inconsideratio, præcipitatio, inconstans, amor sui, odium Dei, affectus presentis seculi, & horror futuri?

Ad quinum sic proceditur. Videatur, quod inconvenienter dicantur esse filiae luxuriae, cæcitas mentis, inconsideratio, præcipitatio, inconstans, amor sui, odium Dei, affectus presentis seculi, horror vel desuperatio futuri. Quia cæcitas mentis, & inconsideratio, & præcipitatio, pertinet ad imprudentiam, quæ inuenitur in omni peccato, sicut & prudentia in omni virtute. Ergo non debentponi speciales filiae luxuriae.

¶ 2 Præterea, Constanția ponitur pars fortitudinis, ut supra * habitum est. Sed luxuria non opponitur fortitudini, sed temperantiae. Ergo inconstans non est filia luxuriae.

¶ 3 Præterea, Amor sui usque ad contemptum Dei, est principium omnis peccati, ut patet per * Augus. 14. in civitate Dei. Non ergo debet penitentia luxuriae. ¶ 4 Præterea, si id ponit qualuor, scilicet turpiloqua, scurrilia, ludicia, flultiloquia. Ergo prædicta abundancia certe non esse superflua.

741
sup. q. 53
art. 6. Es
ma. q. 8.
ar. 1. cor.
co 3. et q.
13. ar. 3.
cor. Et q.
15. a. 4.

q. 128. et
q. 137. a.
3.

1. 14. c. 24
in pri. es
c. ult. 5.

lib 31. c. 31.
SED contra est auctoritas * Gregor. 31. Moral.
RESPONDEO dicendum, quod quando in-
feriores potentiz vehementer afficiuntur ad sua obie-
cta, consequens est quod superiores vires impedi-
tur, & deordinentur in suis actibus. Per vitium autem
luxuriz maximè appetitus inferior, scilicet concupi-
scibilis, vehementer intendit suo obiecto, scilicet de-
lectabili, propter vehementiam passionis & delecta-
tionis. Et ideo consequens est, quod per luxuriam
maximè superiores vires deordinentur, scilicet ratio
& voluntas. Sunt autem rationis quatuor actus in-
agendis. Primo quidem, simplex intelligentia, qua
apprehendit aliquem finem ut bonum. Et hic actus
impedit per luxuriam secundum illud Dan. 13. Spo-
lies decepit te, & concupiscentia subvertit cor tuum.
Et quantum ad hoc ponitur cæcitas mentis. Secun-
dus actus est consilium de his quæ sunt agenda pro-
prietatis finem. Et hic etiam impeditur per concupi-
scitam luxuriam. Vnde Terentius * dicit in Eunicho lo-
quens de amore libidinoso, Quæ res in se neque con-
filiū, neque modum habet vñium, eam confilio re-
gere non potes. Et quantum ad hoc ponitur precep-
tatio, quæ importat subtractionem confilij, ut supra
habitum est. Tertius actus est iudicium de agendo.
Et hic etiam impeditur per luxuriam. Dicitur enī
Daniel. 13 de senibus luxuriosis, Auerterunt se fessū
suum, ut non recordarentur iudiciorum iustorum. Et
quantum ad hoc ponitur inconsideratio. Quartus au-
tem actus est præceptum rationis de agendo, quenā
impeditur per luxuriam, in quantum scilicet homo
impeditur ex impetu concupiscentiæ, ne exequatur
id quod decreuit esse faciendum. Vnde * Terentius
dicit in Eunicho, de quodam qui dicebat se miseri-
ab amica. Hæc verba, una falsa lachrymula relin-
gunt. Ex parte autem voluntatis consequitur dupla
actus inordinatus, quorum unus est appetitus nisus.
Et quantum ad hoc ponitur amor sui, quantum scilicet
ad delectationem quam inopere ponitam. Si vero ac-
piatur

Scena pri-

ma ult.

2.53. 4.3

oppositum ponitur odium Dei, in quantum scilicet prohibet delectationem concupitam. Alius autem est appetitus eorum quæ sunt ad finem. Et quantum ad hoc ponitur affectus præsentis seculi, in quo scilicet aliquis vult frui voluptate. Et per oppositum ponitur desperatio futuri seculi: quia dum nimis detinetur carnalibus delectationibus, non curat peruenire ad spirituales, sed fastidit eas.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut * Philosopbus dicit in sexto Ethicorum, intemperancia maximè corruptit prudentiam. Et ideo vitia opposita prudenter, maximè oriuntur ex luxuria, quæ est præcipua intemperantæ species.

Ad secundum dicendum, quod constantia in arduis, & terribilibus ponitur pars fortitudinis. Sed constantiam habere in abstinentia à delectabilibus, pertinet ad continentiam, quæ ponitur pars tempe- rantia, sicut supra * dictum est. Et ideo inconstans, quæ ei opponitur, ponitur filia luxuriae. Et tamen, 9. 143.

etiam prima inconstans ex luxuria causatur, in quantum emollit cor hominis, & effeminatum reddit, secundum illud Osæ 4. Fornicatio, & vinum, & ebrietas ausest cor. Et Vegetius dicit in lib. de Re militari, quod minus mortem faciunt, qui minus deliciarum norit in vita. Nec oportet, sicut sæpè * dictum, 9. 35. & 4. est, quod filia virtutis capitalis cum eo in materia, 9. 36.

* 4 ec. 9. 148. & 5.

Ad tertium dicendum, quod amor sui quantum, ad quæcumque bona quæ sibi aliquis appetit, est com- mune principium peccatorum. Sed quantum ad hoc specialiter, quod aliquis appetit sibi delectabilia carnis, ponitur amor sui filia luxuriae.

Ad quartum dicendum, quod illa quæ Isidorus po- nit, sunt quidam inordinati actus exteriores, & pre- cipue ad locutionem pertinentes, in qua est aliquid inordinatum quadrupliciter. Vno modo, propter ma- teriam. Et sic ponuntur turpiloquia: quia enim ex abundancia cordis os loquitur, ut dicitur Matth. 12.

S 3 luxu-

Videtur
haberi I.
6. c. 5. sed
clarè ha-
betur 1. 7.
c. 11.

278 QVÆST. CLIII. ART. V.
luxuriosi, quorum cor est turpibus concupiscentijs plenum, de facili ad turpia verba prorumpunt. Secundo, ex parte cause. Quia enim luxuria inconsiderationem & præcipitationem causat, consequens est quod faciat prorumpere in verba leuiter & inconsideratè dicta, quæ dicuntur scurrilia. Tertio, quantum ad finem. Quia enim luxuriosus delectationem querit, verba sua ad delectationem ordinat, & sic prorumpit in verba ludicia. Quarto, quantum ad sententiam verborum, quam peruerit luxuria propter cæcitatem mentis quam causat: & sic prorumpit in stultiloquia, ut potè cum suis verbis profert delectationes quas appetit, quibuscumque alijs rebus.

QVÆST. CLIV.
De luxuria partibus, in duodecim articulos diuisa.

D Einde considerandum est de luxuriæ partibus.
¶ Et circa hoc queruntur duodecim.
¶ Primo, de diuisione partium luxuriæ.
¶ Secundo, vtrum fornicatio simplex sit peccatum mortale?
¶ Tertio, verum sit maximum peccatorum?
¶ Quarto, vtrum in tactibus, & osculis & alijs huiusmodi illecebris consistat peccatum mortale?
¶ Quinto, vtrum nocturna pollutio sit peccatum?
¶ Sexto, de stupro.
¶ Septimo, de raptu.
¶ Octavo, de adulterio.
¶ Nono, de incestu.
¶ Decimo, de sacrilegio.
¶ Undecimo, de peccato contra naturam.
¶ Duodecimo, de ordine grauitatis in predictis speciebus.

AR.